

פַּרְדָּסֶלֶת

גִּלְעֹז 487 [שָׁנָה י' א']

שׁוּבִים ג'

פְּרִשְׁתָּה בָּא תְּשִׁעַת

בארגן, און נאכדעם ביי קרייתם סוף, וועלן זיין זוכה זיין וואס זיין האבן געבערטט פון הפקר, אבער די אידן האבן געוואלאט נעמען במתנה כדיזי זאלן גלייך זוכה זיין, דעריבער האט דער אויבערשטער זיין געדארפט בעטן דרכ' גאנ', וויל דער אויבערשטער האט צוגעצענט זיין וועלן ארויסיגין ברֶבֶשׂ גָּדוֹלָה, אבער אויב זיין וועלן באקומען זיער עשירות דורך א מתנה איז די עשירות נישט מיט א ברכה, משא'כ ווען זיין וועלן דאס זוכה זיין מן הפקר איז דאס ברכת ה' היא תעשר, און דאס האט אברהם אבינו געוואלאט, וויל עשירות אן א ברכה הייסט נישט רֶבֶשׂ גָּדוֹלָה, און דעריבער האט אברהם אבינו געדאגט בי' סדום ולא תאמיר אני העשורתית אַתְּ-אַבְּרָם: (יד כג) זאגט רְשֵׁי "שהקב"ה הבתיחני לעשרני שנאמר ואברך. דאס מינט איז דער ברכת ה' פון ואברך, איז נאר דורך ה', און נישט דורך א מתנתה בשר ודם, וועגן דעת האט אברהם נישט געוואלאט נעמען מתנות פון מלך סדום, דאס מינט, ואחרי בן יצאו ברֶבֶשׂ גָּדוֹלָה, מיט ברכת ה' און נישט בשר ודם. (כתב ספר)

דרוש - אדער בני ישראל אדער העט?

ובני ישראלי עשו בדרכ' משה וישראל ממצרים כל' בסק' וכלי זהב ושמלת': ייב לה' און עס שטייט גלייך נאכדעם: ווי נטן אט חען חעם בעני מצרים וישראלים וינצ'אל אט מצרים: (שם לו) עס איז דא עטליכע שעוערע דיקומים: פון די מצרים, און אין צוויטין פסוק שטייט ווי' נטן אט חען חעם בעני מצרים וישראלים איז משמע איז געבערטט פון דער אויבערשטער האט געבערטן פון דער אויבערשטער איז צוויטין פסוק שטייט ווי' נטן אט חען חעם בעני מצרים וישראלים איז משמע איז געבערטן פון דער אויבערשטער צוויטנס, פארוואס אין פסוק לה רופט מען זיין בני ישראל און אין (פסוק לו) רופט מען זיין "הָעָם"? נאר מוי' ה' הגאון ר' יוסף פעסעכברגרער בעמ'ס תפארת יוסף אב'ד מאטערסדרארף צצ'ל' איז מפרש דעת פסוק ויטש חזק' (י' כא):[עס איז דא אסאך שיטות וואס איז געוען דעת חורש: צו א ניע' בריה וכוכן חז'ל זאגן חגיגה דף יב ע"א] די אוור וואס הקב"ה האט באשאפען ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, און דאס איז אוור הגנוו זואס איז באהאלטן פאר צדיקים, וואס הייסן טוב: אמְרוּ צַדִּיק בַּטּוֹב (ישע' ג'). און דאס שטייט איז פיט אולד עולם באוצר חיים אודרות מאופל אמר ויהי, אוור עולם מײַינט מען די אוור פון בראתה העולם, איז גאנז באוצר חיים, צו די צדיקים, אודרות מאופל, די ליכטיגקייט וועט מען זען אין די טונקל, אמר ויהי, די צדיקים ווילסן וויאס וועט זיין דורבן קוקן אין אוור הגנוו, מיליא איז דער אוור הגנוו געקומען בעים מכת חושך און דער שטארקע אוור האט בלינד געמאקט די מצרים, און דאס מײַינט ולכל בני ישראל היה אוד במושבתם. זיין האבן געזען מיטין אוור הגנוו וואו די קל'ים און געלט פון די מצרים זענען באהאלטן ע'כ דברי מוי' ה'. מיליא איז שווין אלעס גוט, וויל (פסוק לה) רעדט זיך וועגן בני ישראלי, די חשבים, און זיין האבן זוכה געוען צו זען דער אוור הגנוו און געזען וואו די קל'ים פון מצרים זענען, האבן די מצרים זיין גלייך פארברארגט, אבער זיך צו ראטערוואן? נאר דער תירוץ אי איז דער אויבערשטער האט נישט געוואלאט או פרעה ואל א羅יסישקן די אידן מיט זיין ווילן, כדי וויל כי אמרו قولנו מותים, ואהאלטן זיין גערן געגעבן אלעס במתנה, כדי זיך צו ראטערוואן? נאר דער תירוץ האט מיט געהיסן פון דרי פארענטערן: וויל לכארה פארוואס האט מען געהיסן בארגן פון דרי מצרים, בשעת איז די צייט וואס די מצרים זענען געוען אין א סכנה וויל כי אמרו قولנו מותים, ואהאלטן זיין גערן געגעבן אלעס במתנה, כדי זיך צו ראטערוואן? נאר דער תירוץ האט מיט געהיסן פון דרי צעלבען סייבת האט דער אויבערשטער נישט געוואלאט מען זאל בעטן מתנות, כדי די אידן זאלן נישט דראפּן האבן הַכְּרִתְמָבָּזְרָה צו פרעה, און די צעלבען הַכְּרִתְמָבָּזְרָה צו די מצרים, דעריבער האט דער אויבערשטער געהיסן

פרק ב' א' ווינקל און חלהה - בשר בחלה:

פארברענצען חמץ אדער מיסט פון בש' בחלהב

מען האט גערערונגט פ' שמות דעת ש'ות דובב מישרים (סוף סי' ל') וואס ברעננט

א כפף משנה (פ"א הל' טומאה מה ה"ב) און איי מפקק אין די שאלה. אסאך האבן מעור געוען שיינע נקודות אין דעם צו מותיר מאכן: איינס ווילע עם איי ספק ספיקא ווילע ספק צו עם איי דא בשר בחלב און אפלו עס איי דא איי נישט קיין ראה אzo וווערן פארברענט צווארען. אנדרער האבן געטעהט און דער דין פון און ביישול אחר ביישול וואס איי די הלהה בי שבת איי אויך דא

מדול תעבידות

דעכ לילאעל צאנעל לב האלט השבעון מיט א פדיין נפש אלע יאלן שפערעט

דער הייליגער דברי חיים מצאנז וצוקל' האט געהאט א קלארע החבון בי געמען געלט פון איין פאר א פרידן נפש. אינמאל וווען דער צאנעל רב איי געוען איי בודאפעט איז צו איזם געקמען האט ער אונגעוויבן זוכן א איז מיטן נאמען משה אבער וווען טראפעט מען איז אריין אין בית מדרש נאכפרען וווען ואויאנט דא משה דער גבר? יעדער האט געלאקט פון אים וויער קראנק און די דاكتוריים זענען זיך מייאש פון אים, און איזו וויער האבן געהרט פון מענטשן אונ אר גרויסער צדיק קען דערלאגנעם פאר וויער זון א ישועה, בעטן זיך פארן רבין זאל אונזינשן א גאנצע רפואה, פארן קינד און דער מאן געט ארויז א גרויסע סכום פון דריי הונדרט רובל און לייגט דאם אוועק אויפן טיש פון רבין! דער רביה האט דאם נישט געוואלט געמען. ואנט אים דער איד: רבין, איז בין א שעשר און איז קען זיך ערלויבן צו געבן איז סכום געלט! האט אים דער רביה צוריק געשיקט פון רבין, און דער אינגל איז געועט זיין געונטן. זיך האבן זיך ווארט געוענט פון רבין, און דער גבר האט איננאצן פארען או זיין קינדים געונט איז און דעם זכות פון רבינס ברכה.

א צייט שפערט איז געקמען צום דברי חיים א חסיד, א עובד ה' און א תלמיד חכם און ער האט זיך באקלאנט פארן רבין או איזו וווער דארף טאן א שידוך מיט זיין טאבטער, און ער האט געטראפэн א בחור וואס איז א גдол בתורה וחסידות, אבער זיינע עטלערן פאלאנן 300 רובל פאר נדן, און ער האט נישט פון וואז צו געמען אוא סומע געל און אויף א חתונה! דער רביה פארטראכט זיך און רופט זיך און: זאלסט טאן דעם שידוך און זאגן זיך וועל זונען די נדן און די חתונה! פאר די חתונה זאלסטו קומען צו מיר און איז וועל דיר ערליידין אלעט. דער חסיד דאנקט דעם רבין און דער שידוך האט מען גשלאלסן און באשטייטט א טאג פאר די חתונה. די צייט פון די חתונה רוקט זיך אונטער און דער מוחוז פאלאנט די נדן צו גיינ זיך די חתונה. דער חסיד איז געוען רוהיג און געפערן קיין צאנז צום רבין אונגעמען די נדן.

ער האט דערמץילט דעם רבין זיין הבטהה, און דער הייליגער צאנעל רב האט גילד אונגעשריבן א קורצין בריוו און געאנט פארן חסיד ער זאל פארן קיין בודאפעט און אפזונ דעם נגיד משה, און אים געבן די ברייוו און זאלסט נישט אונטער און אים ביז ער ווועט דר געבן די גאנצע החזאות החתונה. דער רביה זאנט איז ער וויסט נישט זיין משפה נאמען און אויך נישט וואז ער געדאנקט משה און זיין וויב און האט זיך צוריקגעערט אהיים א גלקלאכער טרעפן דעם משה, און אים געועאנטן דו ביזט נישט קיין בטלהן און ווועט

חוצא לאוד ע"ז עולם דספדים" מדבעו דעולמי לספדים שעאים במנזא ולספדים עתיקים וכחבי יד צו פארקיין - א שיינע מתנה

דף גדור על בהר בחוקתי פון חתם סופר שיין געבענדען און איבערגעעצעט די תורה \$36000 ספֶר מיט חתימות הנאנן ר' יעקב יהושע הלו הורוזין א איזנינקל פון הפלאה און אידיעם בי הנאנן ר' אפרים זלמן מרנלוות פון בראה, איזק פון זיין זון הנאנן ר' פינח, ישמה שמות ויקרא דפירות עס חותמת בית המכמת של האדרמור ביה און מקרלין בעיר העתיקה, יודעי בינה דפוי' נדר, ספר קול ערכ חסידישע ספר לא דזוע, סעת זהדר בעניינן דעם זאצערן שערין און צו מזב מיט גוטע פאפר, ערשתער דורך שונשת העמקים פון טשעראקס און הארנסטיפל, פאפא ובן צעהלימער רב זצוקל' צואמען שריבין און בריוו צו מזב זיין פון דעם זאצערן זומאייר מזב מפואר, ספר וואס האט באלאנט צו הרה"צ ר' ענקל'יע פשעווארכס, חומש עם פירוש שם אפרים ותցיאות חיים טשרנאוויזן תרייא, ספר משנה הלכות מיט הקשרות המחבר אונזואאר וב זציל' צו הרה"ק ר' גנדס שלום האגער מזונזין זוקעל מיט זיין הרים מזונזין, ר' מיט חתימה ר' ברוק בענרט ליכטנשטיין אבוי של הרה"ק ר' היל מקאלמייא, ספר עס חתימת הרה"ק ר' אביש מקראלא, בריוו פון הרה"ק ר' ישראל מלהוסאיטין צו זיינע חסידיים און שיקאנו, ערשתער דורך שער יוסף על ההוריות פון חד"א, שארית ישראל ולענדיק דפום ראשון, ש"ע אורחה חיים סלאויא הסכמת אוחב ישראל אפטא, תניא דפום אלטונא תרייא, אסאך ספרים געדורך און דער אימיל ר' אלע הורזין און אויך וווען אנדרער ספרים און בריוו

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to pardesyhuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM
גאר שיינע זילברגונג משבעות פאר פידין המכטערס איז פארקיין מרד האטטערס פאר מטבחות